שיעור 56 | חלק ד' פרק ז' אותיות א' - ב' | הזמנים הקדושים שבשנה

כזכור המצוות נחלקות לארבע קטגוריות. תמידיות, יומיות, זמניות ומקריות.

לאחר שלמדנו על דוגמאות מן המצוות התמידיות כמו אהבה ויראה. ולמדנו על המצוות היומיות כמו קריאת שמע ותפילה. אנו לומדים כעת על המצוות הזמניות.

המצוות הזמניות הן עצם הזמנים המיוחדים, כמו שבת, יום כיפור, ימים טובים, חול המועד, ראש חודש וחנוכה ופורים. כל יום עם קדושתו הייחודית ובעקבות כך התנהגותנו בו החל משביתת מלאכה, קדושה ועד איסור הספד בחנוכה ופורים.

אך גם המצוות הייחודיות של הימים הללו הן כמובן מצוות זמניות. כמו השופר בראש השנה, העינוי ביום הכיפורים, החמץ והמצה, הסוכה וארבעת המינים וכו'

מטרת הימים הקדושים, כל אחד כערכו בתוך ימי החולין, היא לתת כלים להתנהל נכון בימות החול.

ברור שהימים הקדושים הם מרוממים יותר. אך יחד עם זאת ימות החול הם העיקר.

שהרי מטרתנו בעולם היא לזכות בהטבה בכוחות עצמנו. ולשם כך נועדה הבחירה החופשית. בחירה זו נובעת מעצם היותנו כבולים ומחויבים לחומרית. כך שההתמודדות שלנו בימות החול והנסיון שלנו להתרומם ולא להיגרר אחר החומריות, היא תכליתנו בחיים.

אך יחד עם זאת אנחנו צריכים כלים לשם כך. כי החומריות כל כך תובענית שהיא עלולה להטביע אותנו בתוכה.

אחד מן הכלים לכך, זו העובדה שהקב"ה יצר נגיעות של קדושה בתוך החיים שלנו. נגיעות אלו הן גם במקום וגם בזמן. ויש בהן רמות שונות ואיכויות שונות. אבל מטרת כל הנגיעות הללו, היא לתת לנו כח להתמודד נכון בחיי החול.

נגיעות הקדושה בזמן, אלו הימים המיוחדים הללו, כאשר בראש כולם עומדת השבת שהיא "ראשון למקראי קודש"

המינון של נגיעות אלו הן מבחינת הכמות והן מבחינת האיכות הוא כמובן מדוייק.

הכמות של שבת אחת לשבעה ימים ומינון ימי החגים כולם. כמו כן הבדלי רמות הקדושה בין הימים הכל מתוכנן ומדוייק.

המספר שבע הוא מספר שלם בתורה. כך נראה השבוע וכך גם נראית מחזוריות העולם של ששת אלפי השנים והאלף השביעי.

כאשר היחידה החותמת את המחזור היא קדושה, כמו השבת ביחס לימות השבוע והאלף השביעי ביחס לששת אלפי השנים, היא מרוממת את כל היחידות שהיו לפניה.

השבת לוקחת את כל פעולות החולין שלנו במהלך השבוע ומרוממת אותן, ממגנטת אותן אל הקדושה.

מכיון שכל תכלית ימי הקדושה היא לתת לנו כח להתמודד נכון בימות החול על מנת שנזכה בהטבה הסופית שהיא דבקות בקב"ה. אין טעם לתת אותם לאומות העולם שהרי כפי שלמדנו בחלק הראשון הם אינם צפויים להיות חלק מן ההטבה הזו.

דבר זה נכון לגבי כלל הימים הטובים. אך ביתר שאת לגבי השבת שעליה נאמר שגוי ששבת חייב מיתה.